

„Zjevení“ z filosofického hlediska

Tak jako je nesnadné rozhodnout, zda určitý typ „a-theismu“ je či není bližší „evangeliu“ jakožto „křesťanské zvěsti“ (a to i když posuzováno na základě formulací a formulí jde zdánlivě o popření ‚křesťanství‘), je analogicky nesnadné rozhodnout, které pojetí toho, čemu se tradičně říká „zjevení“, je opravdové víře blízké a které s ní je naopak v principiálním rozporu. V obou těchto případech rozhodující nejsou citované výroky (zejména když jsou vytrženy z kontextu), nýbrž celkový způsob myšlení a uvažování těch, kdo jich použili. V jistém základním smyslu můžeme mít přímo osobní zkušenost s tím, že se nám v určitých poněkud nesrozumitelných okolnostech najednou jakoby udělá „jasno“, tj. když něčemu nerozumíme a dost dlouho se s tím marně potýkáme, a pak v tom jakoby náhled začínáme mít jasno. Nemyslím, že už v každém takovém případě lze mluvit o „zjevení“, ale jsem přesvědčen, že tím je alespoň předběžně vymezen terén, na kterém ke skutečnému „zjevení“ může docházet.

(Písek, 141016-1.)